

gjørende har oplyst det, at det andet Alternativ vilde være bedre, have vi strax været villige til at gaae ind paa dette andet Alternativ.

Nu er rigtignok et andet Medlem af Udvalget, den 3die Landsthingsmand for 6te Kredts (Orholm), kommet med et tredje Alternativ; om vi kunne gaae ind paa dette, skal jeg lade være usagt. Men i ethvert Tilfælde skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, fordi vi, som jeg tør sige, med uskømtet Agtelse for Udvalgets Indsigt, have omtalt dets Indstillinger med den Erkendelse, som tilkommer dem, saa have vi dog derfor ingenlunde været blinde for, at der ogsaa gives en anden Autoritet i denne Sag, som vi virkelig ikke tør frakende Indsigt i disse Forhold, nemlig de 10 Mænds Forsamling paa Verne, som have afgivet Betænkning over det forelagte Lovudkast. Forresten, hvis vi ikke skulde have været heldige i at optage det ærede Udvalgs Tanke i alle Enkeltheder, saa troer jeg vistnok, at det ærede Udvalg villigt vil erkjende, hvad jeg troer, at mange ærede Landsthingsmænd ville erkjende, at vi 6, som have tilladt os at stille Forslag, have været i en meget uheldig Stilling netop derved, at det ærede Udvalg ikke har fremsat Ændringsforslag, førend efterat vore Ændringsforslag vare fremkomne i Forveien. Hvis det ærede Udvalg havde fundet det hensigtsmæssigt at fremkomme med sine Indstillinger, formulerede som Ændringsforslag, tidligere, tvivler jeg ingenlunde om, at vi, forsaavidt vi da overhovedet skulde have fundet os beføiede til at komme med Ændringsforslag, skulde have været heldigere i at træffe det ærede Udvalgs Mening, end vi nu synes at have været.

Besælsk. Naar min ærede Nabo (Kierkegaard) har gjort opmærksom paa, at det ikke blot er geistlige Medlemmer, men ogsaa verdslige Medlemmer, som bør vise deres Tro af deres Gjerninger, saa er jeg aldeles enig med ham i denne Sætning, og det var heller ikke fra denne Side, at jeg vilde have gjort nogen Forskiel. Det er med megen Fornøielse, jeg har hørt, at min ærede Nabo udtrykkeligt har udhævet, at de 6 Forslagsstillere have ivrigt beskæftiget sig med Documenterne angaaende Vestindien og have indhentet mundtlige spe-

cielle Oplysninger om disse Forhold; thi derved stiller Sagen sig efter min Mening paa en ganske anden Maade. Det er altsaa ikke af Hensyn til Udvalgets Indstillinger, men det er efter den egen Indsigt, som de Herrer have vundet, at de have gjort disse Forslag, og at de derfor bør staae og falde ene med de Argumenter, som de derfor fremsøre, og ikke med hvad der derom er udtalt i Udvalgets Betænkning. Thi det maa dog erindres, at, naar det er Tilfældet, saa kunne de ærede Forslagsstillere dog ikke sige, at, fordi det staaer i Udvalgets Betænkning, saa bør det være rigtigt; men det er, fordi de have undersøgt det, det er, fordi de have antaget det for at være rigtigt i sin Almindelighed, som Udvalget har fremsat under en speciel Forudfættning. Det tilkommer altsaa de ærede Forslagsstillere selv at forsvare det, som er fremsat under en speciel Forudfættning, at gjøre det anvendeligt i sin Almindelighed eller paa de Tilfælde, som de selv opstille. Dermed troer jeg saaledes at have besvaret det, som den ærede 6te Landsthingsmand for 9de Kredts (Bjerring) har yttret om, at de ærede Forslagsstillere have gjort sig Umage for at opfatte Udvalgets Mening og derefter stillet deres Forslag; thi dette reducerer sig altsaa dog ganske til det Samme, og det saa meget mere, som den ærede Landsthingsmand udtrykkeligt har gjort opmærksom paa, at der er andre Oplysninger og andre Hensyn, som de ærede Forslagsstillere have taget; men det var ogsaa meest med Hensyn til Argumentationen, at jeg gjorde opmærksom derpaa. Jeg gjorde opmærksom paa, at de ærede Forslagsstillere bestandigt argumenterede fra, at de Udtryk stode i Betænkningen, og derfor skulde deres Forslag være rigtig.

Kierkegaard: Det træffer uheldigt, at min meget ærede Nabo ikke tydeligere har hørt, hvad jeg yttrede, da jeg sidst havde Ordet. Jeg yttrede Intet om, at de 6 Herrer, som Talen er om, havde været ivrigt beskæftigede med de vestindiske Anliggender; men jeg tillod mig at yttre, at jeg for min Person havde brugt Tiden fortrinnsvis i denne Henseende, og jeg tillod mig at yttre det i den Sammenhæng, at jeg derved vilde forklare,